

SPOLEČENSTVÍ VDOV A VDOVCŮ

Ježíš říkal Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí“ (Jan 8, 31-32).

„Vždyť tvorstvo bylo poddáno marnosti a má naději, že i ono bude vysvobozeno z otroctví zániku do slavné svobody Božích dětí“ (Řím 8, 20-21)

„Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium chudým; poslal mne vyhlásit zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit zlomené na svobodu“ (Lk 4, 18-19).

„Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda“ (2 Kor 3, 17).

„Neboť proč má být moje svoboda souzena svědomím druhého? Jestliže já s vděčností jím, proč mám být pomlouván za něco, za co vzdávám díky?“ (1 Kor 10, 29-30).

Rozhlédneme-li se kolem sebe, zdá se nám, že zlo vítězí nad dobrem. Svět je plný velkých omezení kvůli pandemii, bohužel mnoho lidí přišlo také o své nejbližší. Mnohá srdce jsou zavřená pro lásku a odpuštění, rozpadají se vztahy, pravé hodnoty života se vytrácí, osobní svoboda často ztrácí zodpovědnost. Přitom Písmo nám říká, že „tu svobodu nám vydobyl Kristus, že máme stát pevně a nedat na sebe vložit znovu otrocké jho“ (srov. Ga 5,1). Zdá se, jakoby se svět hroutil. Jak z toho zmatku a povrchnosti ven?

Máme před sebou další první čtvrtek v měsíci, kdy prosíme v modlitbě za nová kněžská povolání. Před několika dny odešel na věčnost další mladý kněz. Bez našich modliteb, svátostí a touhy po dobru, se změny nedočkáme. Pozvěme i členy našich rodin, přátele, spolubratry a spolusestry ve farnostech.

Svoboda – slovo, které nás provází celý život. Nemůžeme však být v pravé svobodě, pokud nemáme Božího Ducha. Apoštol Jan nám cituje Ježíšova slova, která říkal Židům: „Zůstanete-li v mém slovu, poznáte pravdu a pravda vás osvobodí“ (Jan 8, 31-32). Bohužel, my často plně nechápeme, co svoboda znamená. Mladí si většinou myslí, že mohou dělat všechno, co chtějí. Dospělí si myslí, že mají plné právo naložit se svým životem, jak chtějí, bez ohledu na druhé. Starší už touží po klidu, po tom, aby je nikdo neotravoval. Zkusme si uložit do mysli a srdce slova britského křesťanského novináře a spisovatele Davida Torkingtona: „Svoboda znamená být svobodný pro to nejdůležitější v našem životě, a sice pro lásku a zakoušení toho, že jsem milován.“ Jak jsme na tom my? Máme svůj život vybudovaný tak, že je pro nás láska na prvním místě?

„Drahý Ježíši, ty jsi láska sama. Je pro mě těžké přiznat si, že často vůbec nejdu v životě za tebou, za láskou. Pomoz mi, prosím projít můj život a dej mi poznat, co mi brání, abych i já byl plný lásky a vyzařoval ji kolem sebe. Ukaž mi všechny ty zbytečné malé i velké závislosti, které mě spoutávají. Zotročuji sebe, ale i druhé. Pomoz mi ukáznit mou mysl, aby se nezabývala vším možným, různými poplašnými zprávami ze světa, které nikdy nemůžou nasytit a obohatit naši duši. Nic není důležitějšího v našem životě, než naslouchání tvému tichému hlasu, následování tvé životní cesty. Jenom s tebou se mohu stát svobodným a milovaným Božím dítětem.